

Όσιος Θεοσέβιος ο Αρσινοΐτης: Το σκήνωμά του ευωδίαζε και ήταν σαν πρωινό άνθος

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

•

(Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος)

[...] Κάποτε – αφού προεγνώρισεν τον θάνατόν του [ο [όσιος Θεοσέβιος](#) ο Αρσινοΐτης] – κάλεσεν την σύζυγόν του [με την οποία ζούσαν παρθενικώς], και της είπεν ότι θα απουσιάση λίγες μέρες στο βουνό για βοσκήν των προβάτων του και για προσευχήν.

Και την εσυμβούλευσεν να μεταβή και να μείνη είτε στο σπίτι του πατέρα του, του πενθερού της δηλαδή, είτε στο πατρογονικόν της εις την Φιλούσαν και να μείνη άμεμπτος και θεοσεβής.

Ο άγιος Θεοσέβιος ο Αρσινοΐτης μετά της συμβίου αυτού.

Και ακολούθως ωδήγησε τα πρόβατά του ως συνήθως, αλλά και για τελευταίαν φοράν εις το όρος που σύχναζε για βοσκήν. Και αφού προσευχήθηκεν εκεί αρκετήν ώραν, εισήλθεν μέσα εις το αγαπημένον του σπήλαιον και αφού πάλιν προσευχήθηκε παρέδωσε την ψυχήν του εις τας χείρας του Ζώντος Θεού.

Έξω από το κελλίν του καθόταν το σκυλλί του Αγίου σαν πυλωρός [θυρωρός].

Μερικές μέρες αργότερα αφού αντελήφθη και διεπίστωσεν τον θάνατον του αφεντικού του, αλλά και θεόθεν κινούμενον, εγύρισεν εδώ κι εκεί στον λόφο, εμάζεψεν τα πρόβατα με τα γαυγίσματά του, τα ωδήγησεν εις τον πατρικόν οίκον του Αγίου και πάλιν ανέβηκεν με αλματώδη πηδήματα προς το σπήλαιον.

Όταν είδαν οι γονιοί του Αγίου τα πρόβατα μονά τους και τον Θεοσέβιον να λείπη, απόρησαν και ρωτώντας έψαχναν παντού να τον βρουν. Μέχρι και στην Φιλούσαν έστειλαν ανθρώπους να ρωτήσουν στα συμπεθερικά τους αν τον είδαν. Και τους

είπαν ότι είχαν αρκετόν καιρόν να τον ιδούν.

Όλοι μαζί τότε οι συγγενείς του Αγίου και της συζύγου του έψαχναν να τον βρουν και ήσαν λυπημένοι και στενοχωρημένοι, ότι κάτι κακόν είχε πάθει για να μη φανή πουθενά.

Μετά από τρεις ήμερες έρευνες εις τις γύρω περιοχές και εις τα όρη, έφθασαν και μέχρι το σπήλαιον, οπότε το σκυλλί τους ανεγνώρισεν κι εγαύγισεν.

Και εισήλθαν εις το σπήλαιον όπου βρήκαν το λείψανον του Αγίου ξαπλωμένο στην γην, το οποίον ευωδίαζεν και ως άνθος πρωινόν και αμάραντον έτσι ήταν λαμπερόν, όπως γράφει στο Εγκώμιόν του προς τον Άγιον ο Όσιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος.

Το ασπάσθησαν και ηθέλησαν να το μεταφέρουν στην Μελάνδρα [το χωριό του αγίου της της επαρχίας και πόλεως Αρσινόης της σημερινής πόλεως Χρυσοχούς της επαρχίας Πάφου της Κύπρου] για να το θάψουν με τιμές, αλλά δεν γινόταν, διότι όταν ανακάλυψαν το σπήλαιον ήταν αργά το απόγευμα και μέχρι να αποφασίσουν περί του λειψάνου, τους πήρε η νύχτα και έτσι παρέμειναν κοντά στο λείψανον μέχρι να ξημερώση.

Τότε φαίνεται ο Άγιος εις τον ύπνον του πατέρα του την νύχταν εκείνη και του είπε:

«Μη με μεταφέρης σ' άλλον τόπον, αλλά εδώ σ' αυτόν τον τόπον να κηδεύσης το σώμα μου και να κτίσης στο όνομά μου ναόν εις δόξαν Θεού».

Έτσι και έγινε. Αφού έθαψαν το σκήνωμά του εκεί κατόπιν έκτισαν ναόν εις το όνομά του καθώς ηθέλησεν «ο πανόσιος ούτος».

Απόσπασμα από το βιβλίο του Μοναχού Βλασίου Σταυροβουνιώτου, «Πατερικόν της νήσου Κύπρου, (Άγιοι Ασκητές και Σπήλαια της Κύπρου)», γ' έκδοση, Θεσσαλονίκη.

(Πηγή: pemptousia.gr)